Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

pus meū ad sepeliēdū
me fiat. Amen dico vo
bis: vbicūq; p̄dicatum
fuit hoc euangeliū in
toto mundo dicetur et
qd' hec fecit in memo
riam eius. Tunc abiit v
nus de duodecim qui di
citur iudas scharioth
ad p̄ncipes sacerdotū et
ait illis. Quid vultis
mihi dare: et ego vob̄
eum tradam? At illi con
stituerūt ei triginta argē
teos. Et ex inde quēbat
opportunitatem: ut eum
traderet. Prima aūt die
azimorū: accesserūt ad
ih̄m discipuli dicentes.
Vbi vis paremus tibi
comedere pascha? At
ih̄us dixit. Ite in ciuita
tem ad quendā: et dici
te ei. Magister dicit. Tē
pus meum p̄pe est: a
pud te facio pascha cū
discipulis meis. Fecerunt discipuli sicut
constituit illis ih̄us et
paraūt pascha. Vesp̄e aūt
facto: discumbebat cum
duodecim discipulis suis.
Et edentibus illis dixit. A
men dico vobis: quia
vnus vēstrūm me tradituru
est. Et contristati sūt valde: cepūt singuli dicē.
Nūquid ego sum dne?
At ip̄e rēdens ait. Qui
intingit mecū manu
in paplide: hic me tra
det. Filius quidē hōis
vadit sicut scriptū est
de illo: ve aūt hōi illi
p quē filius hōis trade
tur. Bonū erat ei: si na
tus non fuisset hō ille.
Rendens aūt iudas q'
tradidit eum dixit. Nū
quid ego sum rabi? Ait
illi. Tu dixisti. Cenātī
bus aūt eis: accepit ie
sus panem. et bēdixit
ac fregit deditq; discipu